

Elske Gud – Elske Mennesker

Gary Wilkerson January 15, 2018

Helligånden har bevæget mig til at fortælle dig det enkleste budskab, du nogensinde kommer til at høre. Måske tror du, at som vi går igennem livet, så har vi brug for en mere indviklet teologi for at kunne forstå det hele. Men det er lige modsat. Det vigtigste, jeg nogensinde kan fortælle dig, er: Din Far elsker dig!

Ingen sandhed, intet faktum er større, dybere eller bedre end dette. Du tænker måske, "Det ved jeg allerede. Det er lektion 1 i det kristne liv. Hvorfor skulle det være en revolutionerende nyhed?"

Jeg føler mig tvunget til at skrive det, fordi det er den ene sandhed, som mere end noget andet, er vanskelig for kristne at begribe. Og, som man siger, at det er den ene ting, som er fuldstændig grundlæggende. Hvis vi nogensinde skal blive duelige i Jesu tjeneste, skal den klippefaste sandhed være i centrum.

Jesus vidste, at vi har svært ved at begribe det. Derfor fortalte han sine disciple, "Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer" (Johs. 16,7). Selvfølgelig er Talsmanden Helligånden, Hjælperen, Trøsteren. Hvorfor skulle Jesus føle sig tilskyndet til at sende os en vejleder? fordi han vidste, det ville blive svært for os.

Livet i denne ødelagte, faldne verden bringer en masse prøvelser på vores vej. Nogle af dem kan være ulidelige og vedrøre vores helbred, vores børn, ja selv vores overlevelse. For at komme igennem det, er der én ting, vi skal vide, som er vigtigere end noget andet: vi har en Far som elsker os. Det er en realitet, som Guds Ånd minder os om, når prøvelserne piner os.

David syntes at kende Trøsterens nærhed, da han skrev: "Hvor er dine tanker dyrebare for mig, hvor stor er dog summen af dem, Gud!" (Salme 139, 17). I en anden oversættelse står der, "Hvor dyrebart er det, at du tænker på mig, og bekymrer dig om mig."

Det slår helt benene væk under mig. Tænker Gud på mig? Én ting er, at han elsker mig; det er et teologisk faktum.

Noget andet er, at han rent faktisk *tænker* på mig – at han faktisk aldrig holder op med at tænke på mig. Det er helt ubegribeligt. Men gennem Davids salmer fortæller Gud os, "Du skal ikke anstrenge dig for at få min opmærksomhed. Du har den allerede."

Mens jeg voksede op, hørte jeg en anden teologisk udmelding: "Når Gud ser på dig, ser han ikke dig, han ser Jesus." Idéen var, at vi er syndige i Faderens øjne – men han ser ikke vores synd, for de er dækket af Jesus, som er syndfri.

Men som barn ønskede jeg ikke at blive skubbet til side. Jeg ønskede, at Gud skulle se mig! Jeg ville gerne have et knus og stå lige overfor min himmelske Far. Det kunne jeg forestille mig. Og jeg tænker, at jeg havde fat i et eller andet der. Nogle af Guds tanker kunne handle om opdragelse og tugtelse, men de er alle sammen gode tanker, som kommer af ren kærlighed.

Desværre er der ikke mange af os, som forestiller sig Gud på den måde. Vi forestiller os, at hans tanker er noget i retning af, "En fejl mere af den slags, og jeg vender ryggen til dig." Nej. David siger, at Guds tanker om os er

dyrebare. De er kærlige på en måde som vi aldrig helt kan fatte. Vi er dyrebare for vores Far, og han elsker vores selskab. Og hans planer for os er altid til vores eget bedste.

Når det kommer til at kende Faderens kærlighed, så er de fyrre centimeters afstand fra vores hoved til vores hjerte, den længste.

Jeg er den type kristen, som elsker at fylde mit hoved med teologi. Og som en ung, spirende pastor elskede jeg at plyndre min fars bibliotek. Jeg læste hyldemeter af bøger om Guds pagter med mennesket, fra Noa til Abraham til David og videre til den Nye Pagt. En dag, mens jeg var på mit kontor, mærkede jeg, at Herren prikkede til mig: "Ønsker du, at jeg skal åbenbare mere om min Nye Pagt for dig?" Selvfølgelig gjorde jeg det!

I samme øjeblik kom jeg i tanke om en søndagsskolesang: "Jesus elsker alle små. Bibelen fortæller så. Derfor må jeg også tro, han vil i mit hjerte bo. Ja, han mig elsker. Jesus mig elsker. Jesus mig elsker. Min Bibel siger så."

Jesus elsker mig. Det lyder så enkelt. Og alligevel var jeg fuldstændig overvældet, som om det først nu gik op for mig. De ord, som undslap mig, var mærkeligt nok, "Ja, han elsker mig virkelig. Ja, Guds Søn gav sit liv for mig i kærlighed på et kors. Ja, ja, ja, det er alt sammen sandt – min himmelske Far elsker mig.

Disse tre ord – "Jeg elsker dig" – er kernen i den Nye Pagt. Hvis vi virkelig forstod Faderens kærlighed, ikke kun i vores hoveder, men i vores hjerter, ville det ændre alt. Og Johannes fortæller os, at vi kan se om vi kender Guds kærlighed. Alt hvad vi skal gøre, er, at kigge ind i vores hjerter og bruge denne enkle målemetode: "Fuldkommen kærlighed fjerner al frygt. Hvis vi er bange, er det frygten for straf, og det viser os, at vi ikke fuldstændig har begrebet hans fuldkomne kærlighed" (Se Johs. 4, 18).

Fylder vi vores sind med tanker om Faderens kærlighed? Eller er vi optaget af at dømme os selv ud fra vores gerninger? "Er jeg et godt eksempel for den ikke-kristne? Var jeg flink nok overfor kassedamen?" Nej, nej, nej – Guds fuldkomne kærlighed fjerner al frygt for at man ikke præsterer godt nok og erstatter den med kærlighed.

Det er faktisk helt umuligt for Guds nåde og vores kødelige frygt at dele den samme plads vores hjerter. Den ene vil skubbe den anden ud. Hvis vi kendte Guds fuldkomne kærlighed, vil den fjerne al frygt og selv indtage pladsen. At kende hans kærlighed giver frihed. "I skal kende sandheden, og sandheden skal sætte jer fri" (Johs. 8, 32).

At kende Faderens kærlighed forandrer fuldstændig den måde vi udlever vores kaldelse på.

Når vi er sat fri fra frygt, bliver vi frie til at elske andre. Nu er det sådan, at jeg elsker tjenesten og jeg elsker at prædike; det er mennesker, jeg ikke er helt sikker på jeg elsker. Men det, jeg ønsker at få ud af mit liv, er, at kunne elske mennesker mere og mere - men det kan være en reel kamp for en introvert person som mig. At række ud til andre kan føles intimiderende. Måske mis-repræsenterer jeg Gud; måske siger jeg noget, der er forkert; eller endnu værre, jeg får nogen til at vende sig *fra* Kristus.

Paulus sætter navn på denne frygt, idet han skriver, "Hvem kender Herrens tanker og kan belære ham?« Men vi har Kristi tanker" (1. Kor. 2, 16). Kristi tanker? Det lyder endnu mere intimiderende! Men Helligånden minder mig om. "Det handler ikke om dig, Gary. Det handler om hvad jeg gør gennem dig." Det gør mig fri til at elske.

At have Kristi tanker lyder som et dybt teologisk mysterium. Men i realiteten er det meget enkelt: Vi bringer lys i verden fordi vi har Jesus i os. Og han befaler, at vi ikke skal gemme det lys under en skæppe af frygt. Vi tænker på hans lys som et der skinner klart for at åbne de fortabtes øjne. Men det oplyser også vores eget sind, så vi ved hvordan vi skal tjene.

For få måneder siden var Kelly og jeg ude at handle i det lokale indkøbscenter. Jeg standsede ved en kiosk, hvor en ung mand stod og demonstrerede en maskine, som sender elektriske signaler gennem kroppen. Jeg kan ikke forestille mig noget, som jeg kunne have mindre brug for end den. Men jeg sagde til ham, "Lad mig prøve." Og lige da jeg skulle til at tænde for maskinen – og jeg var i tvivl om jeg skulle – kom hans chef gående. Og jeg blev ledt til at fortælle hende om Jesus.

Hun stoppede mig hurtigt, og sagde, "Jeg er jøde." Det plejer at være nok til at stoppe al tale om evangeliet i dag. I

vores kulturelle klima er det no-go for kristne at vidne for folk med en anden religion. Frem for alt bliver det ikke betragtet som kærlighed, men mere som et forsøg på at skaffe sig proselytter. For det andet indikerer det, at de andre tager fejl – det må man heller ikke. Men jeg var ligeglad, for jeg fornemmede, jeg havde Kristi tanker.

"Det er ok," sagde jeg, "Jesus elsker det jødiske folk. Faktisk var han selv jøde! Desuden elsker han også muslimer, buddhister, ateister og alle mulige andre."

Så slappede hun af. Og så spurgte jeg hende, om hun havde brug for forbøn for noget. Straks åbnede hun sin pung, og viste mig et billede af sin toårige datter. "Jeg er så bekymret for hende," sagde hun, tydeligt bekymret over den verden hendes lille pige skulle vokse op i. "Ja, jeg har brug for at du beder."

Kelly og jeg tog hendes hænder og bad med hende – lige der midt i indkøbscentret, mens den elektriske maskine stod ved siden af og bippede.

Hvis vi stoler på ham, vil Helligånden tage os med til de utroligste steder for at dele Faderens kærlighed – steder, som vi aldrig anså for at være en mark, der kunne høstes. Men hvis det er der, han arbejder, så er det der, vi skal være.

Jeg har lige købt en ny Bibel uden understregninger, og jeg planlægger at understrege mange ting, som jeg ikke har understreget før.

Vi er alle idealistiske når det kommer til at studere Bibelen. Vi ender med at understrege en masse idealer, vi har for os selv. Men for det meste er det spild af tid og gode kræfter. Vi understreger løfter fra Gud, som vi aldrig søger, han skal opfylde. Vi understreger kald til handling, som vi ikke gør noget ved. Det er ikke min mening at være negativ omkring dette – jeg ønsker blot at være realistisk omkring en masse unødvendig skyld vi pålægger os selv – skyld, som ikke gør hverken Gud eller hans rige noget godt.

Det er ikke kompliceret, at adlyde Guds bud om at "Gå ud i alverden og bringe evangeliet til hele skabningen" (Markus 16, 15). Når han taler om "alverden", inkluderer det der, hvor vi har vores daglige færden – supermarkedet, tankstationen, indkøbscentret, vores kontor, vores skole. Det er her, han gør sin herlighed kendt. Det "primære publikum" for hans kærlighed, er ikke bare et ansigtsløst koncept tegnet på et whiteboard – det er vores naboer i kød og blod.

Men hvor er det lige, vi taler mest om evangeliet? Det er i menigheden, i bibelstudiegruppen, i cellegruppen derhjemme. Det er ikke "alverden," som Jesus taler om. Den opgave han giver os, er så forbløffende enkel: "Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer" (Matt. 28, 19- 20).

Ja, det er enkelt. Og Jesus lærte os, at det er enkelt. Lyt til det svar, han gav de religiøse ledere på sin tid, som var de skarpeste teologiske hjerner på det tidspunkt: "Og en af dem, en lovkyndig, spurgte ham for at sætte ham på prøve: »Mester, hvad er det største bud i loven?« Han sagde til ham: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind. Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: »Du skal elske din næste som dig selv. På de to bud hviler hele loven og profeterne« (Matt. 22, 35-40).

Jeg ønsker, du her skal bemærke to ting i Jesus svar (du kan strege det ind i din nye Bibel!) Først, der er kun ét ord, som går igen i begge bud: udsagnsordet *elske*. For det andet siger Jesus, at elske din nabo, er lige så vigtigt som at elske Gud. Wauh. Det bringer det at tjene Gud væk fra en mystisk teori til noget meget praktisk. Så enkelt er det.

Se nu på det liv Jesus demonstrerede for os: "Jesus færdedes overalt og gjorde vel og helbredte alle, der var under Djævelens herredømme; for Gud var med ham" (Ap.G. 10, 38). Jeg ønsker at være sådan – én, som elsker Gud og elsker mennesker. Ikke én som har en to-do liste fra Bibelen, eller går op i teologiske mysterier, eller kun taler om Faderens kærlighed til andre kristne.

Min ven, ønsker du at blive fri af al frygt? Komme væk fra al selvfordømmelse? At have Kristi tanker? Svaret er helt enkelt: "Faderen elsker dig." Gå nu ud og gør det samme.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/21347/>